

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P

Előfizetési árak:		A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségére, a hirdetési és előfizetési pénzek a kiadóhivatalra czimezve Turócszentmártonba küldendők.	— Hirdetések legutánjában, árszabály szerint. — Lapunk számára hirdetésekben — eredeti árában — minden bel- és külföldi hirdetési iroda elfogad. Nyilttér soronként 40 fillér.
Égész évre	8 kor.		
Fél évre	4 „		
Negyed évre	2 „		
Egyes szám ára 20 fillér.			

A nemzetiségi kérdés.

Nem egy, de három emberöltő választ el felsőbükkli Nagy Pál politikai szereplésétől. S ime, száz év után is a küzdőperondra vezényel minket az érzelmek legnemesebbike: a hazaszeretet. Mert a miért felsőbükkli Nagy Pál küzdött nemes hévvel, lelkesedésnek teljes erejével, fenkölt lelkének összes idealizmusával, a magyar nyelv jogaiért küzdünk kell nekünk is időtlen időig.

A múlt században a bécsi udvar, áthatva bizonyos átöröklött, hagyományos féltékenykedéstől, éber szemmel örködött ama nemzeti törekvések felett, melyek az egységes magyar állam megalkotását célozták, hogy azok soha érvényre ne jussanak. Eszköz gyanánt felhasználta az osztrák politikusok aknamunkáját, a kamarilla intrikáját, sőt annyira ment, hogy készakarva huzta-halasztotta a magyar nyelv jogait biztosító törvény szentesítését. Mi több: az osztrák kormány megbízásából már a múlt század 40-es éveiben is nagy munkásságot fejtettek ki a felsőmagyarországi pánszláv vezérek.

A magyar nyelv jogaiba helyzetetett, de nem az egész vonalon, a pánszláv agitátorok pedig tovább folytatták igazításukat.

Magyar a törvényhozás nyelve, magyar a kormányzó és végrehajtói hatalom ügykezelése, a felsőbírósi és közigazgatási igazságszolgáltatás és rendtartás; de ki állíthatja, hogy magyar a társadalmi érintkezés, a közélet annyi nyilvánulási módja, az iparos és kereskedővilág fellépése, üzletvezetése az ő „Preisliste“, „Kundmachung“, „Offertverhandlung“, „Liefer-schein“ és „Rechnung“-jaival; a gyermekesereg elemi oktatása és nevelése. A tót nemzetiségi bankok vajjon hazafias küldetés teljesítenek-e? És ugyan kiesoda az ellenőrzője azon titkos üzelmeknek, melyeket a pánszláv korifeusok a magyar elem megtévesztése végett hangzatos címelek alatt nyíltan és szakadatlanul s bizonyos tervszerűséggel folytatnak?

A vén, göthös Európának ifjú, bájos leánya: Amerika, az „Egyesült Államok“ a nála meg-

szokott gyakorlati érzékkel oldotta meg a nemzetiségi kérdést.

E tekintetben teljes bámulatunkkal kell fordulnunk a tengerentúlra, annyival is inkább, mert ott a hatalom sem centralizálva, sem decentralizálva, hanem a szó szoros értelmében vége szétforgácsolva van. Mig nálunk minden „állami“, addig Amerikában a rendőrségen kívül keresni kell tárgyat, amelyet e jelzővel „állami“ lehetne felékesíteni.

Az iskolák teljesen egységes, magánosok, társulatok, egyház és felekezetek tulajdonában vannak. S dacára ennek, Amerika neveli az igazi hazafiakat. Iskolában a gyermek, legyen a földkerekség bármelyik részéből való, csak egyetlen nyelvet hall, azt kell legelőször elsajátítania, csak ezután következnek az anyanyelv. Az előadást megelőzi és bezárja a nemzeti himnusz eléneklése nemzeti lobogó lengetése mellett.

Ezen gyakorlati érzék érvényesülése a hogy egyrészt megoldja a nemzetiségi kérdést, éppen úgy másfelől elejét veszi mindennemű nemzetiségi velleitánsnak.

Magyarországon igazi pánszláv nincs, vagy legalább is ritka*, az amerikai kívándorlottak, ha visszatérnek, azok nálunk a pánszlávizmuss valódi apostolai.

Az iskola feladata pótolni azon hiányokat, melyeket a törvény nem fed s melyek felett a hatóságok, a társadalom, a közélet szemel huny.

De itt is a pánszláv matadorok résen vannak, beférköznek az iskola belügyeibe, különösen „iskolaszéki tag“ minőségben s a szegény tanító mit tehet, ha szemben találja a község hangadóit, bizonyára úgy jár el, ahogy azok kárognak, riongatnak.

A társadalomra hasonló feladat vár. Alakítson kebelében bizottságot, mint másutt is megtörtént, legyen bátorsága nyíltan is fellépni az ellenséges áramlatlalt szemben ép olyan mértékben, mint amily szemtelenül, vakmerően és elbizakodottan működnek ok saját céljuk

* De bizony elég van itt belőle, több a soknál, de azért ne ijedjünk meg tőlük! Szerk.

elérésében. Kíváncsian várjuk a visszhangot, nem a pánszlávok részéről, de saját kebelünk-ből. Nem azért áztatták őseink ezt a földet drága vértükkel, hogy ezer év múltán, itt Szvatopluk szelleme kísértsen s uralkodjék, nem azért folytattak hosszas küzdelmeket a szomszéd népekkel, hogy most pánszlávok uralkodjanak rajtuk s az alkotmányért vittv harcokat azért jegyezte fel a történelem, hogy azt minden honpolgár megbecsülje.

Szlanka Károly.

Nemzetiségi lapok politikai viszonyainkról.

A nemrég megjelent választások eredménye megszólaltatja az összes belöldi és külföldi nemzetiségi sajtót. Mindenik a maga fellegóság szerint itéli meg a helyzetet, egyben azonban, a kárörömben, valamennyien találkoznak.

Hogy olvasóink is tájékozva legyenek ezekről a véleményekről, nagy általánosságban közlünk néhány ilyen lapvéleményt.

A brassói „Gazeta Transilvaniei“ *A dualizmus válsága* címűl vezércikkében végtelenül sajálja azt, hogy a román elemet minden politikai válság készülélenl találja és ezen okból a román elem tekintetbe sem vétetik. Hibáztatja az aktivistákat, hogy minden előkészített szervezkedés nélkül belemertek a választásokba, amelyekből ily csekély eredménnyel kénytelenek beérni, hogy a válság megoldásában a román elem semmiféle befolyást nem tud gyakorolni.

Az aradi „Trib na“ annyira összekuszáltnak tartja a politikai helyzetet, hogy a kibontakozásnak szálit sem sejttheti. Azt azonban már kijelentheti, hogy *„Roman nemzetiségi párt ellenzéki álláspontra fog elfoglalni árnyékon kormánygyalt szemben.* A választások eredményével is meg van elégedve, amennyiben minden előkészített szervezkedés nélkül mégis néri“ eredményt képesek felmutatni. Közvetnek ez is elég és biztató, a jövőbeli nagyobb sikemek biztosítékát pedig a román nép lelkesedésében találja, mert ez elematáris erővel mutatkozott már most is.

Hajzsa a romárok ellen. A bukaresti „Secolul“ címűll ellenzéki lap a magyar képviseletválasztásokról cik-

T Á R C S A.

Piroska menyasszony lett.

— A „Felvidéki Híradó“ eredeti tárczája. —

Irta: Farkasné Siposs Erzsi.

Piroska (az ablaknál ül s szorgalmasan himez, majd hirtelen felkel s munkáját ledobva, ingerlően felkiált): No ez már igazán borzasztó! Ime, már háromszor fejtettem ki ezt a szerencsétlen szegfűt s csak most veszem észre, hogy negyedszeris pirossal varrtam ki a leveleket és zölddel a virágot, pedig úgy tudom, zöld szegfűt piros levéllel nines sehol a világon. (Szomoruan felsóhajtva.) És ennek mind ő az oka. Ő, a drága, kinek képe örökre élni fog szivemben. Ah, de mit ér mind ez, ha én itt hiába epedeked utána s azt sem tudom, ki ő s merre van hazája. Isteneim! mennyivel boldogabb Sári és Mici. Egy zsuron találkoztak az ideáljaukkal s azóta jégre, korzóra, mindentívet híven kísérk őket. Mig én nekem meg kell elégednem azzal, hogy az ablakon látom. Igaz, hogy igen gyakran látom, az az csak láttam. Két hét óta azonban hiába várom, lesem, csak nem nyílnak fel a szemközti ablakok. Lehet, hogy talán többé nem is látom viszont. De hát akkor minek küldte volna Lintó a multkor nagy titokban azt a kis rózsá-csokrot, amit én olyan féltve őrzök. S ha nem volna szerelmes belém, bizonyosan mellékelte volna a rövid, de sokat mondó sort: „Petit fleur parlez pour moi!“ Oh, én hiszem, hogy még találkoznék valamikor. Csak az a kár, hogy a táblabírak nem mennek mindennap ülésbe s így sokat

vannak lithon, mint például a papa is. A mama pedig huzosor is bejön egy nap az én szobámba s így nekem nines sok alkalom sokat kinézgetni az ablakon; az az bármivel is elárujni, hogy észrevettem, amint leh, epeelő pillantások replinke a szemközti ablakból felém. Persze, a papa és a mama még most is kis leányknak tartanak, pedig már elmúltam tizenhat éves. Gyuzsi pedig, az én drágalátos bátyám, no az meg éppen úgy bánik velem, mint egy pólyás babával szokás. Így persze aztán hiába szedem össze a többi nagy leányoktól elcselített összes hádió eszközeimet, senki sem akar még nagyleányszámba venni. Pedig éppen úgy csinálok, mint ok. Kacagok, énekelek, zongorázok s ha a helyzet éppen úgy kívánja, szomorú, bánatos, arczot csapok s Úram bocsáss, még politizállok is. Szeretném hát tudni, mi van én rajtam mégis olyan kisleányos? Az a kiállhatatlan borja Gyuzsi is azt mondta a multkor, hogy fogadni szeretne, hogy én a szerelmet még csak a szótárból ismerem. Hát nem hallatlan impertinencia kell ehhez, ugy-e? No, ő belé ugyan nem tudnék szerelmes lenni, az bizonyos. At is engedtem nagylelkűen a Rózsának. Úgy is csak a vak nem látja, hogy milyen szerelmes bele az a szegény leány. De pszt, valaki van a papánál. (A szomszéd szoba ajtóhoz megy és hallgatódzik.) Jézus, a Tóni bácsi van itt! A mi kedves Tóni bácsink! No, tudom, hogy ez is csak bosszantani fog s mint valami kis leányknak, egy doboz csipke-féle czukorkával kedveskedik, közben egyet egyet az arczomon. „Nos, hogy vagy kis menyem?“ No bizony, mintha én sokat törődnék az ő kedves tával. Igaz, hogy nyolcv évvel ezelőtt megígértém, hogy a feleség leszek neki, de csak remélem, nem vette komolyan, amit abból is sejttek, hogy azóta nom is volt szerencsém hozzá.

Lizi (hirtelen beront): Kisasszony, kisasszony, itt van ő.

Piroska (búszkén kiegyenesedve, végig méri Lizit): Micsoda ő? Csak nem az a bakakáplár gondolja talán, akivel a multkor a Muzeumkertben sétált?

Lizi (sértődve): Kérem, az egy igen fiatal fiatalember. De most nem arról beszéltek, hanem arról a barna fiatalemerről, aki ott lakik szemközti n, aki a multkor azt a rózsá-csokrot küldte és —

Piroska (hirtelen közbevetve): Csendesen az Istenért, látha meghallja a mama.

Lizi: No féljen, a nagyságos asszony gyűlölsbe ment, de ugy-e fél? Tudom, ha megmondanám!

Piroska (ingerlően): Kiállhatatlan, hát nem megígérted, hogy hallgatni fog, hiszen egy egész új bluzomat adtam oda érte, a mamának pedig azt hazudtam, hogy a francia gyakorlatok közben beténtáztam. És most menjen!

Lizi (dörögve): Majd fog még hívni, tudom.

Piroska: Hallatlan, milyen köndensek ezek a mai cselédtek. Teljesen igazza van a mamának, mikor azt mondja, hogy nem megy az ember velük semmire. De most hallgassuk csak meg, igazat mondott-e Lizi. Isteneim, mikép volna ez lehetséges, mit keresne itt ő? (Lassan az ajtóhoz megy s halkán kinyitja, pár pillanattal később vidáman visszajön.) Semmi kétség, ez ő. Isteneim, milyen boldog vagyokok. Hiszen az én titkokatos „O“-m, senki más, mint a Tóni bácsi fia, Miklós. No ezt ugyan igazán nem hittem volna. És rólam be-széltek, hallottam jól. A papa azt mondta, hogy neki nines semmi kifogása ugyan, de hiszen olyan régen nem láttuk egymást, hogy a gyermekkori érzelmek azóta igen megváltoztak. Mire ő azt felelte, hogy hisze

kezve azt mondja, hogy a választási kampány alatt a magyar lapok és az összes magyar jelöltet rengeteg agitációra juttették ki a románok ellen. Előlebb politikuskok és komoly lapok — ugymond — azzal fenyegettek, hogy az e-re, ha a nemzetiségieknek sikerül egy-két jelöltet megválasztani, meg fogják akadályozni őket abban, hogy átéljék a Ház küszöbét.

Ugyancsak a „Secolul” egy másik számában azt mondja, hogy a függetlenségi párt győzelme a dualizmus felbomlását vonja maga után. A magyarok — ugymond — az ország népességének kisebbsége diktálni akar a többségnek s az eddig egységes osztrák monarchiát két egymástól független részre akarja osztani. A magyar szovinizmus megerősödésében nagy része van az uralkodó háznak is, amely a dinasztikus románokat maratalekk dobta a magyaroknak. Ekként bosszulja meg magát egy tévedés.

Az aradi „Tribuna” teljesen meg van elégedve az aktívista románok elért sikerével és konstataálja egyúttal azt is, hogy a román nép faji öntudata már felébredt annyira, hogy egy újabb választás alkalmával, oly keretleken, ahol a román választók többségben vannak, már csak románok lesznek megválaszthatók.

Az újdívidi „Zastava” a politikai válságról írván, konstataálja, hogy Magyarország ez idő szerint nagyjelentőségű fordulóponthoz jutott, mely esetleg egy új korszak kezdetét jelezni fogja. Ami a nemzetiségek kudarcát illeti a választásoknál, ez csak egy magyarázat, hogy a nemzetiségek lakta vidékek nagyobbára olyanformán vannak választókerületekre osztva, hogy a többi választók számára miatt alig tudnak némi sikert aratni. A kormányzatom ezt az állapotot már eleve megteremtette a nemzetiségek érvényesülésének megállítására...

A zágربی „Obzor” úgy vélekedik, hogy a mostani magyarországi válságos helyzeten csak egy lehetne a kibontakozás útját megtalálni, ha ő felsége részánhatná magát arra, hogy egy Andrássy Kossuth-Aranyoni-fele kormányt állítson az ország élére. Hiszen Kossuthi Ferenc sohasem volt a rendfelforgatás embere, sőt ellenkezőleg, mint igen higgadt gondolkodású államférfiú ismeretes. Hogy ő felsége azonban miképpen fog határozni, az egyelőre még teljesen bizonytalan...

A galicziai lengyel körök szerint a Kossuth-párti megerősödése azért vezetett, mert ez a külön vánterület és a külön magyar hadsereg megválasztását fogja naprendre hozni; e kérdések bolygatása pedig minden belevág az osztrák politikai viszonyok kialakulásába. Egszóval a Kossuth-párt győzelme nemcsak Tiszánt és pártját lepte meg kellemetlenül, hanem az osztrák parlament eseményekre is befolyó”. A lapok különben nagyobbrészt a magyar politikai hírek regisztrálására szorítkoznak. A „Przeglad”, amikor ezt a hírt emeli ki, hogy jóvá miniszterelnöki Szállt, Zichly, Wekerlé és Andrássy Gyulát emlegetik, kicsinylőleg nyilatkozik a legutóbb említtet miniszterelnökjéről, azt mondván: „Amint mi ismerjük, ő kicsiny fia a nagy apának, akit kedvelnek a nők s akit szívesen látnak a zóid asztalnál”.

A szentpétervári „Novoje Vremja” ezúrt orszag napilap a magyar képviselőválasztásokról írva, megjegyzi, hogy a magyar ellenéek ugyan mindig a magyar nemzet függetlenségét képviselte és mindig ellentétben állott a szabadelvű kormányzárttal, de volt idő, például az

egyházipolitikai törvényhozás alkalmával, midőn az ellenéek és kormánypárt egyesültek. De később az ellenéek obstruálái kezdett és megakadt a rendes parlamenti működés. Hogy gróf Tisza István visszaállította a parlamenti rendet, erőszakosan megváltoztatta a parlamenti szabályokat, melyek az obstruációk ugyszólván lehetetlené teszik, egyszersmind fölözlatla az országgyűlést. Erre az összes ellenéeki pártok egyesültek, minek eredményé lett, hogy a kormánypárt 60 helyet vesztett és a Kossuth-párt 48 helyet nyert.

Az újdívidi „Branjik” a politikai helyzetéről írván, azon nézetének ad kifejezést, hogy Magyarország a válsztások után olyan kaotikus helyzetbe jutott, amelyből csak azáltal fog kibontakozni, ha — új választásra kerül a dolog és az új kormány képes leend saját maga részére többséget nyerni. A nemzetiségek tehát legyenek éberéek és készüljenek az új választásokra, hogy azoknál nagyobb sikerhez jusssanak, mint a lefolyttnál.

A budapesti „Malé Novine” arról van meggyőződve, hogy a mostani bonyodalmas helyzetből az országot csak gr. Andrássy Gyula képes kivézetni és éppen ezért hazafias ellátározás volt gróf Tisza Istvántól, hogy utódljául őt ajánlotta ő felségének...

A felvidéki tót nép közgazdasági viszonyairól.

VI.

A mértékeltlen pálinkaivás egyik főoka a felvidéki tót nép anyagi romlásának. Sok jómódu gazda ment tönkre, elzúllott, mert nagyon szeretett felönteni a garatra. És a koresmáros ért a biztatóshoz: „Miert nem iszol? Hisz egészen el fogsz nyugúlni? Mid van a világon e kis élvezeten kívül?” stb. stb. Így aztán telik a koresma és az emberek, kezükben a pálinkás üveggel, egymást biztatják ivásra. A koresmáros állandó érinkezésében van a néppel, érdeklődik minden iránt, ami a falubelieket érdeklí, itt-ott tanácsot is szolgat s eme viselkedésével bizonyos fokú bizalmat kelt a falubelieken. Ennek folytán minden közlgy a koresmában szokott véleget elnézetést, befejezést nyerni; áldomás-ivás nélkül ritkán fejeződik be valami nyilvános aktus.

Egyes községekben mintha a nép felesmelt volna, abbahagyta a pálinkaivást, vagy legalább mérsékeltén élvezi a szeszest italokat. S eme községekben a jólét határozott emelkedést mutat. A nép gondosabban művelé szántóföldjeit, jobban gondozza marháját s azt szaporítja s nagyobb tisztaságot is tart egy lakásában, mint az udvaron és az istállóban. De ez nem a koresmalittel korlátozásának eredménye, mert a koresmáros a koresmalitre vonatkozó intézkedéseket kijátssza, hanem a nép azért hagy fel a pálinkaivást, mert tapasztalta annak káros következményeit s józánabban kezd gondolkodni. Sok helyen a papság által alakított mértékletességi egyesületek is jótékony hatással voltak a nép szenvedélyeinek fekezésére és sok családát mentettek meg az anyagi végrómástól.

Igen nagy a Felvidéken azok száma, kik iznyagoságuk folytán koldusbotra jutottak, testileg és szellemileg is nyomorékokká lettek s most szülőhelyüknek terhére válnak. Mert a törvény értelmében minden község tartozik gondoskodni a maga szegényeiről. Emé gondos-

kodásból pedig a felvidéki szegény községek némelyikének nagyon is kijutott. Ha valamelyik községben idegenben megbetegszik s kórházba került, a község volt kénytelen fizetni a kórházi költséget, mielőtt az országos betegápolási alap létesítettét. Ez pedig nagyon megterhelte a községeket, melyek gyakran kaptak ilyen fizetési meghagyásokat. Mert aki idegenben kénytelen munkát keresni, azt többnyire az inség és nyomor hajtotta el hazulról. A munka után nagyobb városba indult cselédek vagy munkások csak kevés százaléka biztosít magának állandó, jó ékszisztenzét, de nagy azok száma, kik elprédálták nagyobb városban a falu-helyen szüleik után maradt kis vagyonlájukat s tönkretették még az egészségüket is. Aki pedig idegenben munkaképtelenné, nyomorékká lett, azt illetéségi helyére tolonoztatják, ellátásáról a község kénytelen gondoskodni. Pedig ezek igen gyakori esetek. Ha fu nagy léány, ki iskolai kötelezettségeket eleget tett, életfenntartási okokból el akarja hagyni szülőfaluját, a községi előjáráségg ebben meg nem akadályoztatja: de ha szó van a munkaképtelének ellátásáról, akkor a községnek tudnia kell kötelezettségét. Aránylag nagy azok száma, kik gondatlanleg, elővigyázatlanság, rossz táplálkozás vagy más kedvezőtlen körülmények folytán nyomorékokká lettek, vagy mint ilyenek jöttek a világra. Ezek szintén a község terhére tengőtök élettek. A község pótdágya növelszik, mert a rendkívüli kiadásokat csak rendkívüli bevételekkel lehet fedezni. Ezek a rendkívüli kiadások pedig csökkentik a birtok tiszta jövedelmét.

Rége óta házjáró volt a felvidéki földművelő nép kedvelt melkifoglalkozása. A durva darúezposztó, melyből a férf felszűrálót varratna, nemkülönben a len- és vászonszövet, melyből a felerőpség ruhájára való került ki, mind otthon készült téli időben, midőn a mezőn, a kertben szüntelent a munka. Szerény anyagi viszonyai kényszerítették a tót népet, hogy ahol csak lehet, kimélje a garast. Azért vált közmondássá, hogy a tót semmit sem vásárol, kivéve a kalapot meg a szját. Ma már aránylag kevés házában találunk szövözéket s a posztószövet majdnem teljesen abbahagyta. Az otthon készült tartós len- és vászonszövetek helyett olcsó gyári szöveteket vásárolnak. A szürpöztőt is szomszéd Morvából hozzák a magyar piacra. A julok tartásával ugyanis a fentemlítt okokból nagyobbára felhagyta, a len- és kendertermelés pedig nem helyeznek sulyt, mert eme gazdasági növények értékesítése nagy akadályokba ütközök s nem eléggé jövedelmez. Terecsényvármegyében, hol az éghajlat a len- és kendertermelésre igen alkalmas s ahol régebben tényleg sok len és kendert termesztettek, már rég felvetették egy kender- és lenévalót és kikészítő kérdése, eddig azonban ez csak önjelképpen szerepel. Hasonlóképpen van ez a házjáró többi ágával. Így például, míg a felvidéki kosárfonók kellő megrendelés hiányában csupán házi szükségletük fedezésére gyártanak különféle kosarakat, addig a magyar gyümölcs-termelök, szőlősgazdák, söt egyes ékszportar dolgozó gyárosok, vagonszárná rendelik meg ezen iparezkéket Morva- és Csehszárzából.

Ha valahol, bizonyára hazánk Felvidékén volna szükség, hogy a szerény és szegény tót nép házjáró foglalkozását felkarolják. S e tekintetben sokat tehetne a Felvidék hazafias társadalmá, sokat tehetnének azok,

azóta volt már szerencséje hozzá s hiszi, hogy én sem fogom visszatartani. Istene, csak nem mond el mindent a papának!” A csokrot, vagy mikor esőket intett nekem s én ahelyett, mint az egy jól nevelt léányhoz illet volna, elmentem volna az ablaktól, ott maradtam. Hát ha még azt tudná a papa, hogy mikor egyszer itt felszenferezte eöntünk, egy esőskoldódnobont dobta a fejére. Igazán nem tudom, mit szóljak, ha bejárnék ide, pedig tudom mindjárt itt lesznek (a túlfürész meg és sietve rendbe hozza magát), ebben a perzében nyílik az ajtó s belép Tóni bácsi, a papa és Ó.

Piroska: Kedves Tóni bácsi! (odafut hozzá s kezét csókolt neki, majd az apjához fut s annak is kezét akar csókolni), de hirtelen észreveszi magát s zavartan megáll.

Tóni bácsi (a fiát Piroskához vezetve): Azt hiszem, felesleg s bemutatni ezt az urat, hallom már találkoztatok. Piroska (zavartan): Igen, azaz hogy nem.

Papa (szigoruan): Mit hallok, erről én nem tudok semmit.

Tóni bácsi: No, no, csak tizkeszédj öreg. Csak nem tiltog meg a lányodnak, hogy ne ismerje a fiamat. Te mindig, hát nem megfogadtuk egymással, hogyha megrend, összehozomajuk őket? Mi? Vagy azt gondoltod, hogy talán a te szép szemeidért jöttem fel hozzatok olyan gyzakom, pedig dehogy, látni akartam a menyemem. A fiamat pedig azért nem hoztam el, mert tudom, hogyha meglátja a lányodat, nem tanult volna semmit. Úgy is tudja, hogy a Piri szép szemeknek köszönhető, hogy az uolsó viszáján először megbuzgattak. No de semmi, ugy-e Piri, azért mégis dr. Horvath Miklósné lesz-e ugy-e? De most menjünk öreg a további meg-

beszélendőknel, egyelőre azt hiszem, teljesen feleslegesek vagyunk.

Papa: Talán mégis legjobb lesz megvárni a feleségemet.

Piroska: Oh, a mama, ki tudja, mikor jön haza! Tóni bácsi: Addig pedig ti nem vártok, ugy-e?

Piroska és Miklós zavartan néznek egymásra, miközben Tóni bácsi és a papa távoznak.

Piroska (izgatottan játszik a munkakosarával, miközben az egészét felborítja): Istene, milyen ügyetlen vagyok!

Miklós (összeszedve a sok selymet): Nem baj, már rendben van (majd hosszabb szünet után halkán): Piri, mondja csak, gondolt már azóta, mióta elmentem?

Piri (duzzogva): Hát ugy nézek én ki, mint aki sokat gondol valakire?

Miklós: Nem, azaz hogy igen. Hát akkor miért nem futott el az ablaktól, mikor esőket intettem.

Piri: Mikor? Észre sem vettem. Csak nem gondolja talán, hogy mindig magát néztem, ha az ablaktól ültem.

Miklós: De azt csak nem felejtette el, hogy ez-élt nyolcz évvel megígérté nekünk a lugasba, hogy a feleségem lesz?

Piroska: Arra meg már igazán nem emlékszem. Különben abban az időben annyí Öhöz hasonló ifjúnak tettem ígére-et, hogy bizonyan nem merem állítani, hogy maga is a többi között volt-e? Különben nem tudom, ki szögte meg előbb a lugasban tett ígére-et, én e, vagy Ó, aki óraszárná bántam az ablakon valakit, még rózsacsokrot is küldözgetve neki.

Miklós: De hiszen én tudtam, hogy ki Ó s épen azért jöttem ide szembe lakni, hogy láthassam. A papának teljesen igaz van, mikor azt állítja, hogy maga az oka, hogy megbuzgott. Pedig lássa, ha ez nem történtik, azóta már biztosan ferj és feleség volnánk.

Piroska (őnfelédtem): Istene, ha én azt tudtam volna!

Miklós (Piri kacsóját esőkolgatva): Még most sem késő édes Piri, inkább majd siettetjük az öregeket, ugy-e drágam?

Mama (váratlanul belépve): No, ez nagyszorú, mondatom! Piroska, mi ez, mi történe?

Piroska (pityeregve): Én igazán nem tudom mama, az az hogy ime, bemutatom a völégényemet, Horvath Miklóst.

Mama (idegesen felkacszavva): A vő-le-gy-ny-e-t? Tehát Horvath Miklósnak hívják. Nem ismerék ilyen nevtű urat. (Miklósához fordulva a tetőtől talpig végig nézve.) Uram! lesz szives engem az uram szóbájába követni, hogy a helyzetet tisztázassuk.

Miklós: Ezer örömmel, asszonyom!

Piroska: Fogadni mernék, hogy a mama okoskodni fog, mert tudom, hogy soha sem fogja megbeszéljani nekem, hogy mindez nélküle történt. Hát tenehek én róla, ha mindig gyűlöszni jár. Pedig még hálas lehetne nekem, hogy a vászorsz néhez és halatán szerepétől ilyen könnyen megszabadítottam. És most, mik odabenn jövőm felett határozok, sietve írok Sárának meg Miezének. Még ma tudatni akarom velük, hogy mennyasszony vagyok. (Vidáman felkacszavva.) Igen, valószagos, igazi menyasszony, dr. Horvath Miklós ügyvéd ur boldog kis menyasszonya...

kik eddig is részben állásuknál, részben egyéb körülményeiknél és viszonyaiknál fogva hivata vannak a felvidéki nép vezetésére, kik a néppel állandó érintkezésben lévén, neki jó tanácsosai, utbaigazítással, felvilágosítással szolgálnak. Jó szolgálatot tennének a nép-szeretlén iránt ismeretterjesztő olvasmányok is. A tót nép zöme, különösen az utóbbi időben, megkedvelte az olvasást, melyet most már sikerrel lehetne felhasználni a nép nevelésénél. De a háziipar fejlesztésének tervezésén kell megindulnia; sikertelen próbálások csak bizalmatlanságot s elkeseredést keltenek. S éppen ezért az összes mozgató szálaknak egy központból kell kiindulniok.

Szóval tervezésben vezetett közgazdasági akciózt kell a Felvidéken megkezdenni, mely akcióz meggyőzi a tót népet, hogy a magyar intelligencia érdeklődik a nép életviszonyai iránt, hogy a néppel tördök s neki minden helyes bajos dolgában segítő kezű nyújt. A nemzetiségi tülzök a Felvidéken gazdasági kérdésekké nemzetiiségi politikáit csinálnak; fordítsuk meg a dolgot s csináljunk közgazdasági politikáit hazafias akciózt. Munkánk könnyebb lesz amazokénál, mert a tót nép zömében minden eddig folytatott nemzetiiségi agitációz daczára él még a hazafias érzés és lelkesedés.

Dr. Pechány Adolf.

H I R E I N K.

F. M. K. E. táncosztály Turócszentmártonban. A rendező bizottság a következő meghívót adta ki: „Meghívó az 1905. évi február hó 18-án szombat, Turócszentmártonban a vármegyeház nagytermében mellőssóság ifj. F. M. K. E. turócziármegei főispánja javára tartandó zártkörű táncestélyre. Kezdeté este fél 9 órakor. Személyjegy ára 2 korona, eszládjegy 5 kor. Jegyek előre váltáhtók Moskóczy Ferencné könyvkereskedésénél. Felhívítésekét közzétettelt fogadunk és a „Felvidéki Híradó“-ban nygátunk. A rendezőség: „Semmi kétség benne, hogy a F. M. K. E. javára rendezendő ezen táncestély ismét összehozza a Turócziármege magyarságát. Együtt járjuk ismét azokat, akik részesei annak a kulturmozgalomnak, mely hivata van a Felvidéken a magyarság érdekeinek védelmére és megóvására. A rendezőség viszont mindent elkívettelt, hogy a közönség részére egy valóban kedélyes estét biztosítson.

Személyi hír. Ifj. János György, Turócziármege főispánja, a mult vasárnap délután tíz napi tartózkodásra a fővárosba utazott, ahonnan tegnap este székhelyére vissza érkezett.

Báró Révay Simon és a József Főherozeg Szanatorium. A tudóbegek részére sanatoriumot létesítő József Főherozeg Szanatorium Egyesület turócziármegei helygubizottságának elnöke, Berecz Gyuláné báró Révay Simon képviselővel történt megválasztása alkalmból a bizottság nevében üdvözölvén, felkérte a támogatásra. Báró Révay Simon képviselőnk értesítette a bizottság elnökét, hogy a bizottságnál még el nem kelt sorsjegyeket megtartja. Ily módon örömmel konstátáljuk, hogy a bizottság rendelkezésére bocsátott 300 darab sorsjegy mind elkelt.

A Turócziármegei Jótékony Nőegylet tisztikara Jusch Ferencné szll. gróf Bathányi Mária urnó elnöklete alatt í. hó 9-én értekezletet tartott. A tisztikar elintézte a felgyült folyó ügyeket, megállapította a f. hó 26-án tartandó közzgyűlés tárgyszorozatát s elhatározta, hogy március 4-én, az idei tarsang utolsó szombatján *társangorsjétekkel egybekötött táncestélyt* tart. A nyeregmény tárgyak egyszrészt a nőegylet saját tőkéjéből fogja hozatni s annyit már most is elláruhtunk, a fonyereményeg gyönyörű kivittelt, értékes díszítáry lesz. Az próbb nyeregmények szaporítására köszönettel veszi a nőegylet, ha bárki is erre alkalmas tárgyakat *Kevoicz Istváné* alednök, vagy *Fischer Arminé* pénztárosné és cédra beklüd, A sorsjegyek már legközelebb kibocsátatnak.

Ruttkai Ráth Péter Ruttkán. Lapunk egyik előző számbán megemlékeztünk róla, hogy a művetétek közpüdségét mily szívesen fogadta ruttkai Ráth Péter udvari tanácsos, vezérigazgató azon alkalommal, amidőn a művetétek mulatságukra meghívták. Az akkor tett ígéretek a vezérigazgató be is váltotta, nagy öröme a vasuti alkalmazottaknak, akik tündető lelkesedéstöknek az estély folyamán számtalanzor kifejezést adtak. Ráth Péter vezérigazgató, hogy ígéretek bevállhasson, február hó 1-én az esti 11 órai gyorsvonattal érkezett Ruttkára és azonnal az estélyre ment, shonnan vasárnap reggel a gyorsvonattal Bupapestre visszautazott. A ruttkai művetétek büszkén emlegetik, hogy a nagy népszerűségnek örvendő vezérigazgatóz ezzel az alkalommal elváltathatalan csak az ő kedvékért fáradt Ruttkára.

Hivatalos látogatás. Mártonffy Márton miniszteri osztálytanácsos, országos iparoktatási főigazgató, pénteken délelben ideérkezett az állami iparostanoneziskola meglátogatása végett. Pénteken este meglátogatta Berecz Gyula kir. tanfelügyelő kíséretében az iparos tanoneziskola osztályait, meghallgatta a tanonezok feleleteit és megtekintette azoknak egy irásbeli dolgozatait, valamint rajzaít is. Tapasztalatait közölte, a legmelegebb élménsszel emlekezett meg az iskola állapotáról, mely minden tekintetben kiválóan minősítelt.

Szláv kölönösség a közgazdaságy terén. A prágai Hlas Národá ilyen nevű vezető ezikkében arra buzdítja a cseh iparosvilágot, hogy a dőlszálakkal s nevezetesen a horvátokkal és szerbekkel ismeresse meg a cseh ipart és rakja le az alapjait a cseh dőlszálv ipari összeköttetéseknek. Itéli az észleli „Národná Obrana“ címűt lapot, amely konstátálja, hogy Horvátországot és Szlavóniát ellepek a magyar ipar termékek. Előbb a horvátok Bécsnek fizettek a közgazdaságy tribunalum, most Pestnek is, ezt bizonyítja p. o. az észleki gazdászati kiállítás is, ahol a magyar iparcikkék a tulnyomók. A Národná Obrana szerint azonban a közgazdaságy alárendelsségé aga után vonja a politikai alárendelsséget. A prágai lap, a Hlas Národá kívánatosnak tartja, hogy a cseh iparosok megszivuljék a szociális cseh érdeket s kilaszálják a hangulatot a horvátokkal és a szerbeknél. A cseheknek az az érdeke, hogy politikai befolyásuk növekedjék „a birodalomban“, gazdasági vállalkozásaik pedig emeini fogják politikai befolyásukat.“ Tehát a cseh politikuskok nem elégszéken meg a Felvidék közgazdaságy behalózáásával, de kiterjesztik testvéri öleli karjaikat a horvátokra meg szerbekre is, hogy ez által a magyar ipartermékekét onnan kiszorítsák. Háat csak így tirsullen. Remélhetők, hogy rövid idő múlva akkora változáson megy át közgazdaságy politikánk, hogy a „Hlas Národnákn“ nem lesz alkalma közgazdaságy viszonyainkba beleszólatni.

Rántó Pál a legderekek legény, Franyo Kubány Anna pedig a legszobeli és a leggazdagabb leány volt Turánban. Nem is esoda, hogy nagyon megszerették egymást. De a leány szellel mást szántak volt már vejtöknek és nem engedték meg leányuknak, hogy Rántó lehessen. Mit teletett mást a szerelmes pár! Mult hetén éjjel titokban, csak a kapuféltől bucsuzván el, Amerikába mentek, hogy ott egymásé lehessenek.

Választási utóhangok. A választási küzdelmek közepette felmerült egy-egy próbb incidens, a mi szomszédunk, a N. N. szándékosan előfordítva közli, ami az érdekeltek körében természetstörtélett felháborodást okoz. Ezt bizonyítja a következő levél is: „Tekintetes Szerkesztő ur! Kérem alábbi soraim szives közlését. A „Nár. Nov.“-nak a választás után megjelent számában az áll, hogy én, miután szavazatomat báró Révayra leadtam, a Mudrony-párti turaneczek közé mentem, akik engem, a toladódt onnan kidobták. Kijelentem, hogy a N. N. értesítéssel nem telet meg a valóságának. *Nem toladoktam és nem dobtak ki.* Igaz ugyan, hogy miután leszavaztam, elmentem a Rosentfeld-féle helyiségebe, hogy a választás eredményekét kihirdetésé meg Szucsányban bevarjam, de ezt egyenesen egyppár Mudrony-párti turanecz közelmérsé és kifejezett meghívására tettem. Tehát nem toladoktam, nem voltam szemtelen. A Rosentfeld-féle vendéglőben egész az utolsó pillanatig, amikor saját jószántomból távoztam, bántatlanul és nyugodtan ültem a turanikai társaságban, akik velem szemben, gyermekeik tanítójával szemben a legnagyobb tisztelettel viseltettek. Kijelentem, hogy annak dacára, miszerint egynehány, általam nem is ismert (tehát nem is turáni), talán mártóni, vgy mit tudon én méle *berugott paraszt* bizonyos, igaz, nem a legkíméletesebb megjegyzést tette ott ellenem, én az említett vendéglői helyiséget csak akkor hagytam el *szándékosan*, amikor a választás eredményekét meghallgatásra ezaljából a választás helyén meg akartam jelenni. Tehát nem dobtak ki. De hát persze a „N. N.“-nak kenyerre, hogy *bizonyos emberkekt olvasó közönsége* előtt lehetőleg fekete színben tüntessen tel. Nevezett lap igazságszeretettel különben maguk a turanikai is megjegyződtek, akiknek az említett lapszám-ból nagyobb mennyiségben juttattak. Turán, 1905. évi február hó 3-án tisztelettel Bazovszky, tanító.“ Elhoz alig van mit hozzáadnunk. Az olvasó azonban ebből következtetve kiszámíthatja, hogy a N. N. egyéb vonatkozó közölményeinek mennyiben adhat igazat.

Esküvő. Kohn Bertalan aranyosmárhoi nyomdátulajdonos a napokban vezette előtársok Stubyafürdőn Blatineczáról Braun Jozsefát. Az eskütést a körműzbányai rabbi végezte.

Buossünnepele. Alsóbkán magyarsága az ottani magyar olvasókör nagyterében f. é. február hó 6-án *Szekely Adolf* nyug. kir. erdőmester tiszteletére és nyugalmazása alkalmból bucsuestélyt rendezett, melyen a turóczi és árvaemgei állam erdőesteti tisztikar és az árvai uradalom erdőestizikara Solcz Ottó főerdőmester vezetése alatt vett részt. Ott láttuk az árvaemgei értelmiség számos előkelőségét, akik az ottani tarsadalom egy tevékeny és közzseretében álló veteránjától, a nyugalomba vonult tinnepeltől bucsuztak el. A 60-terítűk társasvacsora alkalmból *Dióky Agoston* kir. közigyező a közzseretében álló főbárártól, *Zmeskál György* Árvaemgei mege főjegyező a kiváló szorgalmu tisztviselőtől, id. *Szemesványi György* nyug. főispán a nyugalomba vonult tisztártól, gróf *Zsierotin Előd* a tevékeny erdőestiztől, *Solcz Ottó* urad. főerdőmester a szaktártól, *Karvas Emil* kir. erdőmester a hivatalelőtölt tartalmas és a kedélyes társaság a hajnali órákban oszlott szét. Általános a sajnálkozás, hogy az Ünnepelel csupán a társadalmi elismerés osztatlan részese a szakmájában eltörtött egész életének tevékenységéért!

Jelmeztörvény Znívóralján. A znívóraljai Magyar Olvasókör március hó 6-án házias jellegű jelmeztéstélyt rendez, melyre a rendezőség az on is meghívja a szives érdeklődőket.

Kivándorlás. Dubovyi levelezőnk írja, hogy onnan a hét folyamán 14 munkabéres ember indult Amerikába. A jövő hónap közepén szintén 10-en fognak utrakelni. Szomorú jele az annak a népmozgalomnak, meg Turánban is mind jobban mutatkozik.

Hangverseny Znívóralján. A znívóraljai állami tanítóképző intézet zenei önképző körének f. hó 5-én megtartott házi hangversenye kitűnően sikerült. *Mozes* Miklós zenetanár ezen első nyilvános szereplésével a legényesebb tanulósznyaságot szolgáltatta nemcsak kiváló vezető képességének, de egyuttal, mint jeles zeneszerző is, osztatlan elismerést és tetszést aratott. A hét számból álló műsorunk öt pontját ének- és zeneszámok képeztek s ugy az ifjúsági énekar, mint a zenekar szabatos, tiszta, átértett és áérezett előadásával igazú műtveletet nyújtott a hallgatóságának. Különösen tetszett a dalárdá által zenekarkísérettel előadott *Fóház* címűt programszám, melynek szerzője az intézet agilis zenetanára, *Mozes* Miklós. Az itjak közli dicsérettel kell megemlékeztünk *Kopcsán Mihályról*, *Sturm Józsefrol*, *Vazulicz Pálrol*, *Szabó Agostonrol*, *Horváth Gyuláról* és *Kelenen Józsefrol*, kik szép hegedű- és fuvoljátékkukkal nemcsak vezető tanárunknak, de önmaguknak is dicsérettet és elismerést szereztek. A zeneszámokon kívül *Szabó Agoston* és *Aray Sándor* int, növendékekről kell még különösen megemlékeztünk, előbbi humoros monologjával derítette fel a publikumot, utóbbi pedig a Celli bucsunak, mint melodramának érzelmes előadásával aratót zajos tapsokat. A hangverseny után házias jellegű, kedélyes táncmulatságy követeztek, melyen magyszámú, de annál kevesebb társaság vett részt. A jótékonyközeli hangversenyre a követezők ízettek fel: N. N. 10 korona, Somogyi Géza, Gerő Virgil, Benesik Imre, Melicher Rezső 3-3 korona, Dr. Balazs Huber, Klimó Vilmosné 2-2 korona, Somogyi Géza, Dávid János, Dr. Jakohovits Mór, Zvada Antal, Virst Ferenc, Bargár Emil, Jakab Jenő, Mích Hubert, Jókóvi Emil, Olejnyik Márton, Babusek Ele és Berisch Ottó 1-1 korona. A fellépítétek fogadják ez uton a rendezőségnek igaz köszönetét és színté halájt.

Gazdakör szervezése. Gregorovits László, a briesztay állami iskola bugzó tanítója, azon fáradozik, hogy közzserében gazdaköröt szervezen. E célból f. hó 15-én délután 5 órakor a közzser lakóival értekezletet tart, amely alkalommal a gazdakörök jelentőségét fogja ismertetni. Ugyanakkor mozgalmat indít a munkaspéntárak meghonosítására is.

Tüztölt mulatság Turócszentmártonban. Derek tüztöltők mult heten tartott táncmulatsága minden tekintetben jól sikerült. A Dom tágas terme megtelez táncelőkelőkkel, akik jó kedvvel és kiltartással járták reggelit. Ugy halljuk, hogy az anyagi eredmény is megfelelő. Ez alkalmból azonban nem állhatuk meg sző nélkül, hogy ezen humanus intézmény, amelynek munkásságára, sajnós, gyakrabban réd szorulunk, a társadalomnak nem minden osztálya támogatja. Ennek azonban maga az egyestlet is oka, mert tisztán töt meghívóval a magyarságot elkülönít magától. Végére az egyestlet is megtehetné, hogy kénytelvt meghívót bucsössen ki és akkor a támogatás ístéjesebb lehetne.

A nép foglalkoztatása. A földmívelésügyi miniszter *Bertsch Ottó* gazdasági szaktanár bugzólkodásra folytán Briesztay az állami iskola mellett közpüdső tanfolyamot létesített, amely Gregorovits László állami tanító felügyelete alatt munkásságát már megkezdette. A tanfolyamot 18 fiatalember látogatta s már is szép haladást tanusztanak. Ez által a briesztay németajuk lakosság töt keresetforráshoz jut, amelyet eddig nélkülözött. Remélhetők, hogy ezen tanfolyamnak jótékony hatása a nép életében is nyilvánulni fog.

A legújabb, javított szerkezetű

Grammofonok, •••

••• Fonográfok,

zenélő- és beszélőgépek

minden mellékzúgás nélküli hang-reprodukciókkal, jutányosan, havi részletfizetésre kaphatók

Moskóczi Ferenczné

kereskedésében Turócszentmárton.

Meghívó.

A Turóczi Gazdasági Takarékpénztár Rt.

Zníóváralján, folyó évi február hó 15-én délután 2 órakor, az intézet helyiségében tartja

IV. rendes közgyűlését,

melyhez a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Napirend:

1. Igazgatósági és felügyelőbizottsági jelentés és az 1904. évi zárszámadások bemutatása.
2. Határozathozatal a tiszta nyereség felosztása iránt.
3. Indítványok.

Zníóváralján, 1905. évi február hó 1-én.

Az igazgatóság.

Minden háziasszony büszkesége a jó kávé.

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávénak

egyetlen háztartásban sem volna szabad többé hiányoznia a mindennapi kávéital készítésénél.

o o o

Csak az eredeti csomagokat kérjük a „Kathreiner” névvel és ne vásároljunk soha olyat, amelynek nyitva marogelnek

Das. 14. 1905.

Uj, eredeti Singer-féle

••• varrógép •••

olcsó áron eladó. Czim a kiadóhivatalban.

Kiadótulajdonos: Moskóczi Ferenczné.

UJ!

Cook & Johnson

amerikai szabadalm. tyukszem-gyűrűi.

A legjobb és legbiztosabb, kitűnő hatású és azonnali fájdalomcsillapító. — Magyarország-Ausztria összes gyógytáiraiban kapható. 1 drb borítékban 20 f., 6 drb dobozban 1 korona. Postaköltség 20 f.

Magyarország főraktára: **Török József gyógyszerháza** Budapest, VI., Király-utca 12. sz. — Magyar-Osztrák monarchia főrakt.: **Zum Samariter** gyógyszerház Gráz.

Jónak, a jobb az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használatban lévő szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vizesen és pamut ruhamegmosására, a Schicht által újonnan feltalált mosókivonatra.

mosókivonat,

„Asszonydicséret“

végül, a ruha beosztására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkenti.
 2. Fáradságot a nevedére.
 3. A szóda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
 4. Miből tisztább, tehát fehérebbé is varázsolja a ruhát.
 5. Ugy a csekken, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alatt jegyzett czég kezességét vállal.
 6. Rendkívül károsága folytán olcsóbb, minden más mosáshoz képest.
- Néklözhetetlené válik minden háziasszony és mosónőnél egy egyszerű kísérlet után.
- Mindenütt kapható.

Schicht-szappan

„szarvas“ vagy „kulcs“

Jegyzel

legjobb, legkiválóbb és eméltfogva legjobb szappan. Minden káros alkatrészektől mentes.

Mindenütt kapható!

Bevártatásnál különösen arra figyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti végjegyek egyikével legyen ellátva.

Schicht György, Aussig
A legnagyobb úyar á maga nevében, az európai szárazföldön.

Egy turóczi nemes család tulajdonát képező értékes

• olajfestmények •

eladók. Megtekinthetők Moskóczi Ferenczné könyvkereskedésében Turócszentmártonban.

Meghívás.

A Turóczi Kereskedelmi és Hitelintézet

1905. évi február hó 26-án délután 2 órakor az intézet helyiségében tartja

XXXIII. rendes közgyűlését,

melyre a t. részvényesek ezennel meghívotnak.

Tárgysorozat.

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés kapasan a mérleg bemutatása.
2. Határozathozatal a nyereség felosztása iránt.
3. A felmentvány megadása.
4. Alapszabályszerterden benyújtott indítványok tárgyalása.

Az igazgatóság.

Magyar Nyomda Turócszentmárton.

2124. sz.
1904. tk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A zníóváraljai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közli, hogy turócszentmártoni takarékpénztárnak Velits Dezső és neje elleni 11780 korona tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a zníóváraljai kir. járásbírószág területén lévő Lászlófalva községben fogva:

1. a lászófalvi 51. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ sorsz. Velits Dezső és neje nevén $\frac{1}{2}$ részben álló ingatlanokra 155 kor.,
2. az ugyanazon tjkvben $\frac{1}{2}$ sorsz. ugyanazok nevén $\frac{1}{2}$ részben álló ingatlanokra 100 korona,
3. az ugyanazon 52. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ sorsz. ugyanazok nevén $\frac{1}{2}$ részben álló ingatlanokra 206 korona,
4. az ugyanazon 53. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ sorsz. ugyanazok nevén $\frac{1}{2}$ részben álló ingatlanokra 264 kor.-ban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1905. évi március hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Lászlófalva községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át középszámban, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendeletben kijelölt övadékképes értékpapírban letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § értelmében a bánátpéznék a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerter elismervényét átszolgáltatni.

Kir. járásbírószág mint tkvi hatóság.

Zníóváralján, 1904. évi december hó 16-án.

Janovják, kir. aljáró.

Elsőrendű bükk-tüzifa

- 22 korona köbolenként
- (4 m³), házhoz szállítva,
- Grósz Samu szállítónál
- Turócszentmártonban.

2124. sz.
1904. tk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A zníóváraljai kir. bíróság mint tkvi hatóság közli, hogy turócszentmártoni takarékpénztárnak Velits Dezső és neje elleni 11780 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a zníóváraljai kir. járásbírószág területén lévő Tótróna községben fekvő, a tótrónai 187. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ sorsz. B. 8. 9. a. $\frac{1}{2}$ részben Velits Dezső és neje szül. Duclaj Olga nevén álló ingatlanokra az árverést 818 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1905. évi március 15-ik napján d. u. 2 órakor Tótróna községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% át középszámban, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyamnal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendeletben kijelölt övadékképes értékpapírban letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § értelmében a bánátpéznék a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerter elismervényét átszolgáltatni.

A kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság.

Zníóváralján, 1904. évi december hó 16-án.

Janovják, kir. aljáró.